

ikke og kan der ikke eksistere, nemlig, at de Paa-gjældende betale Leien i et bestemt Antal Aar og saa opsigge Leien. Det er imidlertid et Tilfælde, som ikke let kan tænkes; thi hvad vil der skee, naar de gjorde det? De kunde da ikke længere bruge deres Overbygning, og ville de tage den fra hinanden og flytte den et andet Sted hen i Havnen, saa vil jeg dog bede de Herrer lægge Mærke til, at det er en kongelig Haan, og at de altsaa ikke have en Plet at sætte Betingen paa. Men troer virkelig den ærede Rigsdagsmand det muligt, at fornuftige Folk ville handle paa den Maade og uden Videre flytte om med Materialet, uden Muligheden af at kunne faae det anbragt paa et andet Sted, og med alle de store Omkostninger, det vilde medføre? Nei, det vilde intet fornuftigt Menneffe gjøre. Naar den ærede Rigsdagsmand endelig siger — og det var det, der ret skulde slaae — vi have et Pant, naar vi give Pengene som et Laan, af 85,000 Rbd. for 55,000 Rbd., saa svarer jeg: Naar det skal tages faaledes, saa have vi et Pant, der er 30,000 Rbd. mere værd end det, som vi have anvendt paa Bygningen; men det Samme er accurat Tilfældet, naar vi gaae paa Leiemaal. Jeg vil indrømme, at naar Bygningen koster 5,000 Rbd. mere, saa have vi kun et Pant af 90,000 Rbdrs. Værdi for 60,000 Rbd., hvilket, efter mathematisk Forhold, ikke er fuldt saa Meget som et Pant af 85,000 Rbdrs. Værdi for 55,000 Rbd.; men vi have dog ligesuldt i begge Tilfælde et Pant, der er 30,000 Rbd. mere værd end det, som er anvendt derpaa fra Statens Side. Hvad enten man selv bygger og giver Leiemaal derpaa, eller man giver Tilfluddet som et Laan, imod at der svares Rente, bliver der ikke en Smule Tab mere i det Tilfælde, dersom de ikke kunne betale Leien, end i det andet, dersom de ikke kunne betale Renterne, og den Forudsætning, at disse Folk skulde være saa forunderligt forskellige fra andre Beboere i Kongeriget, at de skulde opsigge Leiemaalet og flytte bort med Materialet, uden at have noget Sted, de kunne sætte det paa, og som da ikke vilde have anden Værdi for dem end Jernstænger og Pinde, kan man dog ikke opstille.

Formanden: Jeg skal nu give Ordet til den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds; men forsaavidt flere skulde begjære Ordet, vil jeg foreslaae Afslutning, da jeg antager, at dette Afsnit er tilstrækkeligt debatteret. Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Ischering: For ikke at friste flere til at begjære Ordet, skal jeg indskrænke mig til at sige, at jeg troer, at den ærede sidste Taler ikke har gjort sig den Forstjel klar, der er mellem, at Staten er Eier og kun har Pant for Leien, og det, at Staten har Pant for sin hele Capital i en Eiendom af et langt større Omfang. Det var imidlertid ikke derfor, jeg begjærede Ordet, idet jeg nu vil lade denne Sag staae hen og lade den gaae sin skjæve Gang; men jeg begjærede Ordet, for at gjøre den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Beck) en Undskyldning. Dersom jeg med Urette har sagt, at hans Udtalelse var „høitværende“, saa beder jeg ham meget om Forladelse.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Lovforslagets § 11 (see Anh. A. Sp. 103—4).

vedtoges eenstemmigt med 81 Stemmer.

2) Lovforslagets § 12 (see Anh. A. Sp. 103—4).

vedtoges eenstemmigt med 82 Stemmer.

3) Lovforslagets § 13 (see Anh. A. Sp. 105—106).

vedtoges eenstemmigt med 85 Stemmer.

4) Udvalgets Forslag til § 14:

Vidrag til Anleggelsen af en Baadehavn ved Hesselø. (Betænk. Nr. 1). Posten udgaaer.

Vedtages dette Forslag, bliver Talsfølgen af de andre Poster at forandre.

vedtoges eenstemmigt med 80 Stemmer.

5) Sammes Forslag til samme Paragraph: Til Indretning af Vælinger for Amtmanden